

Ju hu hu, omladino moja. Evo čika Balky opet piskara pomalo ☺

Ovaj report ide malo preko reda, fale jos dva koja se kronoloski desavaju prije ovoga, ali kako se trenutno vozam u TGVu kroz Francusku, a slike i podaci za one prethodne su kući na drugom stroju, onda idemo malo preko reda ☺

Dakle, mjesto radnje – Europa, povod – Opet brat ☺

Odlučio čovjek da se opet ženi, kaže prošli put je bilo pred zakonom, a ovaj put će pred Bogom i ljudima ☺ i dobro, šta tu ima da se žali, povod isti, put drugi, najavljena je veća žurka, a Balky se organizirao, ovaj put sa bratićem (Alias, u Srbiji je to Brat od strica, a pošto je stariji i viši od mene, kad sam pokušao koristiti riječ Bratić bilo je pitanje – A gdje je taj mali ... ☺, tako da u daljnjem tekstu, imam dva brata ☺) odnosno bratom Vladimirom.

Krenuli smo ultra, ja autom put DU-ZG, noćne vožnje 7-8 sati. Krenulo se kao na spavanje 3 sata, da bi se na vrijeme stiglo u ZG i da se ne krizira po noći, međjutim kako sam zaspao, za 15 minuta stize poziv sa broda, bum, tras cimanje i ne mogu zaspati više.

Gledam šta bi gdje bi, i reko, krećem u ZG direktiva, jer nema nekog smisla tu čekati, a Vlada će i onako da me drži budnim samo on to još ne zna ☺

Dolećem za manje od 3 sata u Split, i primjećujem kako sam gladan. Čudno, a nisam ništa pojeo cijeli dan, a vrijeme radnje je 2 ujutro ☺

Ali, pa nisam Džabalesku živio 28 dana u Splitu, znam ja ☺ Skrećem u grad, odlazim na tada najbolji burek sa sirom koji postoji (pošto u DUB do tog momenta nisam našao nikakav burek da liči na burek), par peciva i redbulica, i cimam brata, da vidim kako se živi na relaciji Beograd – Zagreb ☺

*****

REPORTS:

04.05-12.05.2006 P-I

HR,CZ,DE,SLO, IT,HR ☺

Lagano (MAX speed) dalje prema Zgu, uz nekoliko cimanja prema Vladjimiru, i vo i la, tu smo. Vlada je stigao kojih 40 minuta prije mene, pa je pričekao na Autobusnoj gdje je po mojoj direktivi dobio zadatak da naruči BIJELU KAVU, a ne belu kafu, međjutim, dovicljiv momak, narucio Espresso ☺

U taj cim ulećem i ja, na svoju kaficu, i avantura počinje ☺

*****

Zagrebe, evo nas kod vas, na laganoj šetnjici i da popijemo 2-3 pića ☺

Zagreb ko Zagreb, ništa zanimljivo ne nudi u 8 ujutro, pa smo sjeli na Cvijetni trg (cini mi se ☺) i trubili, a tu se negdje priključuje karavani i čuveni Ivan D, veliki fan odbjeglog kolumbijskog sina Juana Puabla Montoye. I kako je baš u tom trenutku kod Ivana bila velika zastava Formule Juan, koju svi vjerni fanatoci Montoye salju jedni drugome i nosaju od trke do trke, i Balky je imao priliku uslikati se pred istom... Jedino mi nije jasno, jel Ivan vratio Zastavu ili je negdje službeno zapalio pošto je ubrzo nakon tog događaka JPM napustio leteći cirkus F1.

*****

Kod Ivana smo i ukrpali moj Hyunde na čuvanje, pošto nema smisla plaćati ležarinu za neosigurani ultraseljački parking na susjednom aerodromu V.Gorica. (E moj Zagrebe, ni aerodrom nemaš.... Tc Tc Tc.) ☺

Ivan nas lagano prebacuje na Aerodrom, i ludilo kreće dalje.

Kako su me karte Croatia Airlinesa trebale koštati 400 Eura po glavi, a našlo se nekakvu konekciju za 320 ukupno (čini mi se, možda je i koji euro preko), odlučili smo se za tu kombinaciju. Ali ta kombinacija ide preko Praga. I moramo 4 sata čekati u Pragu na idući let.

Iju, al su mi ga smjestili ☺

Ko je čito davno prije 3 godine report iz Praga možda se sjeća moje oduševljenosti istim. E pa, kako su mi rekli da ima ta konekcija sa Pragom, tako sam reko: «OK!, Prodano, to je to!»

Prije samog puta, nakon prolaska svih sigurnosnih mjera u Zagrebu, prebacujemo se na bar, i krećemo sa pivom ☺ A cijene Europske... Skuplje nego bilo gdje kasnije u EU.

Pivo, Stela, 3.20 Eura.

*****

Zatim, ulećemo u avion, i nastavljamo muški, Sandwich i pivo ☺

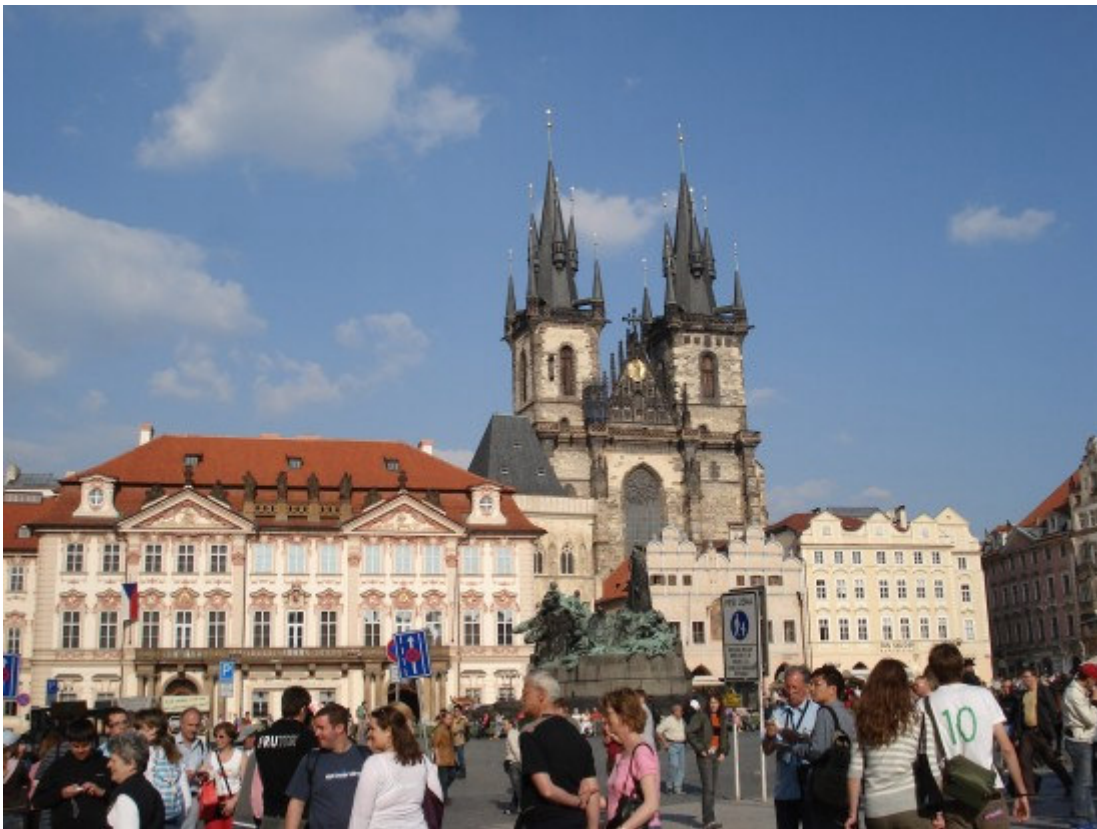

Touch down, sletanje, i brza i munjevitakcija Prag može početi. Iako su me u agenciji upozorili da nemamo vremena, iako su nam na aerodromu rekli da nemamo vremena, iako je Vladin poslovni partner iz Praga rekao da nemamo šanse da stignemo u grad, na pivo i nazad na aerodrom, ja sam prilično samouvjeren i reko, idemo!

Slećemo, i full gas na izlaz s aerodroma, kad ono STOP! Ulaz u Cesku, za sve one koji su sletili, 6 redova ljudi, nekakvi Turci na izletu, nekakvi Arapi u svojim bijelim odorama i sa tepsisima koje vrte oko prsta, nekakvi cudni Česi, i tu se gubi oko 20 minuta. Sad je već očemo li ili nećemo stići, ja natovaren sa 2 fotoaparata i standardnim «Poslom» na leđima (Laptop i ostali pribor), izlazimo s Aerodroma, a prilazi izuzetno zgodna i mlada otimačica putnika za majku taksistkinju, i kreće prema nama i uspjela je reći Hello, do you .... (Zdravo, da li vi...) na što uleće sinhronizirani – DA ODMA i što prije. Cura zbunj, vodi nas do taksija, ne sjećam se jel ja jel Vlada, neko je uletio sa «A ti nas voziš?» na što je odgovor bio «Nažalost ne, nego moja mama, ja samo dovlačim goste» ...

*****

Neobično što je žena taksista, a još neobičnije što joj kćer služi ko promotor, ali eto ☺
 tako to ide u češkoj. I ukrcavamo se u Auto, pitama žena – Kuda ? ja reko Centar.
 Kaže ona, au, svi u centar, gužva, kraj posla, trebat će vam puno. Ja reko, ma jel ima neki
 prečac, nemoj mi glavnim putem, samo da smo tamo što prije. Kaže ona, ma ima kroz
 naselja, ali vam je duže, doć će vam skupo.
 Kažem ja, koliko skuplje ? Pa negdje oko 1-2 Eura, al smo tamo za 20 minuta umjesto 45.
 Reko ma vozi ženooooooooo, šta ispituješ gluposti ☺
 I tako i bi, kroz 20 minuta, voila! Prag! Taxi, 19 Eura! (Vrlo bitno za nastavak priče)
 Ona ista netaknuta ljepota od prije par godina. Fantastic!

Iskačemo iz auta, gladni, umorni, neispavani. Tražimo prvu moguću stanicu za brzu
 prehranu, i sjetim se ja da u pragu na svako 100 metara ima kiosk sa kobajama, cim ljevo,
 desno, ups, evo ga ☺

*****

Vlada sa kobasicom šeta pragom, a taj iskreni osmjeh... eh, neprocjenjivo ☺ Za sve ostalo tu je bio cash, jer mi MasterCard nije radio ☺
Lagani pokret prema Karlovom mostu, a i ja slikam, jedem kobaju, a i bivam slikan... i naravno, zamrljan senfom, a da ni ne primjećujem ni u momentu slikanja ni idućih pola sata ☺

*****

Prag nas je počastio sunčanim vremenom, mnogobrojnim turistima, pa je izgledao baš onako pravo i prepuno! Kroz gužvu smo se progurali do Karlovog mosta, koji nam je i bio cilj, vidjeti Most, Vltavu, pojest kobaje i popiti pivo.

Naravno da sam zaboravio na češke mjenjačnice i lopovluk i ne pisanje provizije, pa sam promjenio 200 kuna, i dobio protuvrijednosti za 130, 10 eura mi je mazno Čeh. Al ajde, preživjet ću nekako ☺ Nastavljamo dalje, pokušavamo sjesti u neki Pub, a ono iz puba trešti Bregović – Meseeečinaa meesseečina, joojoj. ☺ to imam u video formatu, pa ko voli nek svrati na pivo, pokazat ću mu ☺ Pokušavamo se domoći nekog piva, ali ne poslužuju nas pa na kraju palimo dalje... ka zacrtanom cilju, nemamo vremena za bacanje

☺

*****

I malo po malo, stigli smo i do mosta! Cilj 1 – Osvojen! ☺

*****

Ako nam fale oči na slici, još uvijek smo na dva piva! Da ne bi bilo da je Alkohol krivac

S mosta, nazad u centar, jedna kobaja nije dosta, a i ožednilo se ☺

Putem, onaj tužniji dio Praga, koji me šokirao još prvi put, al ovo je jedini grad gdje siromašni prose i gledaju u pod, kao da ih je sram prositi i gledati kolko im se daje.

*****

Naravno, Kobasičarnica klasično dobro izgleda ☺

Još po kobaja, ali ovaj put i uz Kruševice, na moj prijedlog ☺ staro, fenomenalno češko
pivce ☺

*****

Lagano je već vrijeme za na Aerodrom i hvatanje nastavka leta za Koln, pa uzimamo Taxi, iste firme ko i prvi put jer nam je žena rekla da su njeni oke, da ostali deru. Idemo van svih gužvi i problema, idemo direktnim putem, i naravno da nas taxi košta 25 Eura. E

sad, kako nas je ona prva zeznula i vozila skuplje, e to mi još uvijek nije jasno ☺

Uglavnom, dolazimo na aerodrom, a ostalo je nešto kruna i nešto sitnih eura, pa ajde da potrošimo neku kintu, i pokupujemo jedno 20 piva, što BudStronga, što ZlatoPramen, što

Plzen... i tako dobro naoružani sjednemo i na samom aerodromu, još po pivu ☺

Ulazimo u Avion, i već vidno shrvani i od alkohola i od umora, počinje Klik Show, na koji pola aviona umire od smijeha, i pijemo još jedno pivo. Krenulo je baš onako kako treba ☺ Cilj Prag ispunjen taman tolko da smo bili zadovoljni i da možemo dalje, da je

bilo više vremena ne bi valjalo!

Slećemo u Koln, uzimamo vlak i stižemo u centar, tik pred Katedralu, Koln Dom.

Naravno, preko neta našao sam nekakav hotel «Am Dom», al dobro je kad ideš na neviđeno ☺ U sklopu hotela Kineski restoran, vlasnih Turčin (po mojoj procjeni), a soba, mili bože, sa terasom koja gleda u ispušne cijevi kuhinje, pa ujutro kad krene restoran sa

*****

radom, fino nam zamiriše ☺ No ne smeta, ostavljamo stvari i idemo na neku konkretnu hranu, u susjedni kineski restoran, pošto ovaj naš ne radi.

Nalazimo Šangai restoran, i konačno malo hrane koja nije sandwich i kobaja.

Juhica, rizica, fini ljuti sos sa bambusom i piletinom, a Vladi svježe obareno povrće.

Tu se isto dešavaju priče koje sa distance nisu smiješne, naime ulaze Tip, Britanac i kineskinja, koja izgleda fenomenalno do te mjere da ja započinem monošov i baljezam za stolom gluposti, gdje umiremo od smijeha, i prilazi britanac i traži upaljač, a pošto Vlada ima dva, poklanja mu jedan, ali do kraja večeri, da ga ovaj ne gnjavi puno, na što ja dajem komentar nek sjednu njih dva zajedno, a ja ću s njom, mislim, ono, da mi je posudi do kraja večeri... naravno kreveljenje standardno, a pošto hrana ne ide bez pića, a šta drugo, nego po Pivu ☺

*****

Najeli se i sve je slutilo na odlazak na spavanje... i napustili Peking ....

*****

Došli u svoju sobu, ja polomljen pošto iz nekih poslovno privatnih razloga ni 2 noći prije nisam spavao, ležem u krevet i reko, tuširat ću se ujutro. Međutim, nešto mi miriše pomalo, ali onako, čudno mi, al nema veze. Kaže brat, ide se on istuširati i izvaditi odjelce iz torbe da se ne gužve... Otvara torbu, a tu kreće show. Naime brat je kupio za svatove dve drevne milion godina stare srpske rakijice, šljive, od kojih je eto jedna odlučila da pukne, i da mu razreže odijelo, a kako mu je odjelo bilo najbliže, e tako je ono i upilo skoro litru rakije... ono malo što odjelce nije moglo popilo je ostatak robe i kofer ☺

Smrad koji je u sekundi zavladao u sobi, neopisiv je, a na svih onih 6 piva, alkoholni udar koji se rijetko događa ☺

Vladimir je pokušao izdvojiti «nosivo» od «nenosivog», odnosno onog što se natopilo sa onim što je samo malo pokupilo miris, pa je na čuvenu terasu pokačio ono mokro i usmrđeno, a ostalo raširio po sobi i pokušao doći do toga da bar nešto bude nosljivo☺
Ipak, kako zante da je rakija kvalitetna ? Pa tako što je ni jedan drugi miris ne može ubiti ☺

Pa nam je Vladimir cijelu ovu priredbu proveo namirisan, najnovijim srpskim mirisom «Prosuta Rakija» ☺ Eau de Šljiva ☺

A kinezi koji su tu sjeli da odmore dušu, vjerojatno su se ponapijali od mirisa ☺

*****

REPORTS:

04.05-12.05.2006 P-I
HR,CZ,DE,SLO, IT,HR ☺

Tu je bilo vrijeme za spavanje, jer sutra se budimo u 8, tj. Danas jer je već 2 ujutro, i nastavljamo u dobrom ritmu i za iste nofće ☺

A do sutra... Pomalo ☺ nastavak slijedi ☺

*****